

Sad: Ja; jeg ſkal ogsaa takke og modtage Valget.

Den næſte Sag paa Dagsordenen var:

Eneſte Behandling af Forſlag til Lov om Brugen af Kirkerne.

(3die Behandling i Folkethinget findes i Tidenden, Sp. 3910 ff.; Lovforſlaget ſom vedtaget i Landſthinget findes i Tillæg C., Sp. 523 ff.; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B., Sp. 835 ff.)

Intet Vædringsforſlag var ſtillet. Spørgsmaalet om Lovforſlagets endelige Vedtagelſe ſattes under Forhandling.

Ordføreren (Hogsbrub): Det vil være i Thingets Grindring, at dette Forſlag i det andet Thing er undergaaet flere Forandringer, men de fleſte af diſſe har Udvalget ikke kunnet tillægge den Vægt, at det for deres Skyld ſkulde tilraade Thinget at jende Forſlaget tilbage til det andet Thing. Der er nærmere i Udvalgets Erklæring gjort Rede for diſſe Forandringer, og jeg ſkal angaaende dem tillade mig at henviſe til, hvad der er yttret. Derimod er der et Punkt, ſom er af ſtor Betydning, og ſom der ogsaa ſærlig maatte ligge Vægt paa for dette Thing, efter at det har været vedtaget her med et meget ſtort Flertal baade ved 2den og 3die Behandling efter en meget udførlig Drøftelſe. Det er den Ret, ſom dette Thing mener der burde tillægges ti ſognebaandsløſende Familier til at faae deres Sognekirke aabnet til Brug for den Præſt, de have ſluttet ſig til, ikke alene til almindelige kirkelige Handlingers Foretagelſe, men ogsaa til der at faae holdt almindelig Gudſtjenefte. Denne Ret har Landſthinget ikke villet indrømme, og det er unegtelig en Beſtemmelſe, ſom Udvalgets Flertal maatte ønske forandret, hvis det kunde have noget Haab om endda at faae Lovforſlaget gennemført i denne Samling. De Grunde, der bleve anførte derimod i Landſthinget, ere for Størstedelen de ſamme,

ſom fremkom her, og ſom efter Udvalgets Flertals Mening allerede da bleve tilſtrækkelig imødegaaede. Der var, ſaavidt jeg erindrer, kun et nyt Punkt, der kom frem, nemlig, at denne Beſtemmelſe ſkulde være overflødig, efter ſom ſaadanne Sognebaandsløſere dog efterhaanden kunde vente, at man fra Flertallets Side vilde viſe dem en ſaadan Imødekommen, at den Beſtemmelſe, ſom indeholdes i § 4, ogsaa kunde komme dem til Gode. Jeg tror dog, at det vil være indlyſende for Thinget, at, ſelv om man tør haabe en ſaadan Imødekommen fra Flertallets Side, er denne Beſtemmelſe ingenlunde tilſtrækkelig til at opfylde den Trang, der er tilſtede hos Sognebaandsløſerne. For det Forſte er jo denne Beſtemmelſe meget vanſkelig at ſætte i Værk, idet den kræver over Halvdelen af de ſtemmeberettigede Medlemmer af Menigheden, og denne Vanſkelighed vil jo foreges, naar Antallet af diſſe, ſom vi haabe, om ikke lang Tid ved en kirkelig Valglov maatte blive udvidet. Men dernæſt er det jo ogsaa beſtemt, at den Tilladelse, ſom her indrømmes, kun gives for et enkelt Tilfælde ad Gangen, og der vil alſaa paa ingen Maade kunne fyldetiſtgjøre den Trang, der er hos Sognebaandsløſerne til om mulig hver Søndag at faae den Præſt, til hvem de have ſluttet ſig, til at holde en Gudſtjenefte for dem i deres Sognekirke. Udvalgets Flertal har derfor ikke kunnet overbeviiſe ſig om, at det var urigtigt, hvad det har foreſlaaet, men maa, ſom ſagt, endnu ønske, at noget ſaadant kunde blive til Lov. Der var da heller ikke ſaa Medlemmer af det andet Thing, der udtalte ſig i ſamme Retning, ſom dette Thing gif ved ſin Stemmegivning, men der var ogsaa flere af dem, der erklærede, at de vare villige til at give Afſald paa dette Gode, naar det ikke kunde faae Miniſterens Tilſlutning, og den ærede Miniſter har lige ſaa vel i det andet Thing ſom her faſtholdt ſin beſtemte Modſtand mod denne Beſtemmelſe, ſaaledes at vi ikke kunne vente, at Lovforſlaget vil blive indſtillet af